

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 523. Hormisdæ Pap. Annus 10. Ivstini Imp. 6. Theodorici
Reg. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

dam Nogran unitatem populo frequentissimam fecisse inhabili-
tatem amissis poterat, parum quidem inter illas, partim
autem redacta in formam: quod Regem etiam Persorum &
aliamnaturam idem ille miserat, vi facere similia: postea
num adiicit fare, nisi ipso exortetur in ultimam, vi Deo & re-
fugio & traheretur. Et hoc quidem imperator Iustinus. Ipse quo-
que Patriarche Alexandrinus, pollegens cum monachis Orthodoxis,
qui erant in Nitria & Scite, multos Deo suos supplicatio-
nes Regillies significavit, que pro videbantur Insulis. At de
his modo haec sumus: quae autem ibidem habentur de
bello à Reges, hlopium aduersus Dunam fuisse, &
in igni victoria à Deo obtenta, quoniam ea omnia anno
sequenti contigile narrantur, uno loco de his dicturi fu-
mus.

IESV CHRISTI

Annus 315.

HORMISD. PAP. IUSTINI IMP. &
THEODORICI REG. 31.

Qvingentesimus vigesimus tertius Redemptoris
annus vno tantum confignatus Consule Maximo
receptor, quem Roma dedit, & (vt recordatur Marcellinus)
sine collega: erato autem ab aliquo confungi Ma-
ximum collegam Olympium interfusus dicemus. Porro qui
fuit Maximus creatus in Occidente, simul gloria Iu-
stini anni Consulatu in Orienti, & ipse sumptuosa & vt ille
annus superlativus exhibuit in suo Consulatum
munera; que tamen fordina reddidit, dum premia con-
fusa certanthibus & numerariis persoluere detrectauit:
cuius rei causa ab illis Theodorico Regi oblati sunt ad-
uersus eum querelarum libelli: qui rei gratiae com-
motus, ad eundem Maximum Consulalem epistolam de-
dit, cuius est exordium ac Si Consularem munificiam pro-
ducant, & vbi plurima detraheant enim odi crimi-
entorum spectaculorum, cum certamen initus eam be-
atis, habet: quae tamen et prada molles confestudine
tulit necellaria sua fuit, nam autem quid idem Theo-
doricus in fine epistole dicat:

Sed vos quibus necesse est talia populo exhibere, largitate ma-
nus summis premis, & byzantini faciatu esse rotina. Alioquin
violentia compulsa est, sedmata dona subire, & mortes de-
fables impetrare. Et ideo quicquid in longa conjectura em
antiqua libertate peruenit, sine aquilonatione concedit sup-
plianti: quia homicidio ratus est, non esse tenacem, quae statu
retra mutauit ad mortem. Hen modo error dudendum! Si iesu
vnum equitatum intulit, tanta diuina pro vita mortalium debe-
rent dari, quoniam in morte hominum videtur effundi, huc
Rex barbarus, & alia plura superius in odium huiuscmodi
Romani spectaculorum: ut non adeo mirum sit
ipius humanioribus compotum moribus furtim
pace atque felicitate in hanc diem regnum ad tricennia
ha propasse. Ita plane, quamdua requirati fludens, &
de Ecclie Romana bene mereti sollicitus, euidenter lib-
terat acque fecerunt prolixus, omnia ipsi celsere de-
xera: cum vero aduersus Perito inlantes certamen in-
it, & inolitentem super eam Romanum Pontificem la-
ceatur (miraculum!) protinus pellit infaustaque con-
fractus perit. Jam vero narratione na tecum, Ecclesiasti-
cam annos hiujus aggredeamus.

Hoc iten. anno, octavo Idus Augusti, Hormisdus Pa-
pa cum sedicet annos nouem & dies decem, perfunctus
quam honestissime monachus Pontificio: ex hac vita mi-
grauit, defidicium sui cellinique bonis omnibus, vixote
qui tres immenses loculi fluxus tempore imp. An-
taij Imperatoris Eccleiam regerat, clamque regio-
nis lumina constanter moderans, latenter vita co-
polahereitorum, vndasq; humanae potentiae medium
findens & calcans, ad opatum pacis portum Eccle-
siam sub Iustino Imp. perdidit: praetribentisque iura
Principios, discutit, patre dñe in his, que sunt ad
Deum sacerdotibus Reges, non Principibus sacerdotes
Gaudent, exultant, glorianturq; tanto locum nobis

*A. apud Cai.
Jude. Var.
lib. 5. cap. 1.
41.*

*I.
CONVLA-
TUS MAXI-
MI.*

*III.
VENATI-
O PERARUM
IN THEA-
TRO DE-
RE TAP-
PIA.*

*III.
HOMI-
NIS.
PAG. 5.*

IV. diem natalem frequentat octavo Iulii Augusti.
Aerequum autem reliquias ait: si fugimus monumen-
ta sepulcrorum amicorum illa solerentur et de obitu tem-
pore. Nam si confutatis Anastasium ipsum fecam pugnati-
onem lenientes, dico ad ipsos agentes fuit narrationis exor-
dio, vitiale signum ad imperium annam Confutatus
Symmachus ac que facili tradit: hoc autem eius obitu-
rum & sepulcrorum in collocazione bus Consulatu Maximi, qui
conigit anno praesente. Sed & cum eius successoris
Iohanni singulis in quoque pontis sub Maximis Consulatu,
magis firmat furentiam illam, hoc angel & non tu-
perior Hornimana dicta dieles defunctorum. Rarior
aut & lenienter Graecizant afflupuntur. Marcellinus
enim Comes, qui his ferme diebus Chronicon scribe-
bat, pariter lob Maximi Consulare regere ingreditur
Iohannus Hornimana successoris in Pontificatum. Sed alia
pleraque eadem contentant veritatem, ut rem gella-
num oido annis singulis sive ad ipsius Hornimani obitum
declarabite: iuvat nullus possit de tempore Hornimandi Se-
dis summi agituras rem antere. Liceat autem ad ipsos Anastasio
Sedi eius tributorum annis octo & dies decem: i Indices
tamen Vaticani habent annos nouem & dies decem &
septem: verum quod ad dies perirent, post nouennium
monisti decim numerari contigit. Hec quod ad obitum
tempus fas.

V.
DIGNA
NORMA
D. S. ILLUM
RIA.

Iam vero quæ reliqua sunt rerum ab eo gestarum, His
tamquam collatorum apponamus, nempe ea, quæ
quot potissimum anno fieri contigerint, hanc facta
confiteat possunt. Quomobrem cetera alia evidenter
Hormisde egregia facta, quæ hand certiorum annuntiavit
possunt limibus claudi, hic ad finem ex Anatasio re-
fendit ex more ducimus, quibus ollen de non solam
ipsius aduersari Eutychianos & alios superius recensitos
hereticos sive poganduros, sed etiam aduersari Mani-
chacos non leni imile certamen: de quo hoc in primis
Anatasio: His compotis clericis, & psalmis eruditis, illis fe-
ci Legionum in territorio Albanorum in postissime Mesopotamia. &
poli multa, quæ luis locis superius dicta sunt, sibi sa-
uerit de reperitis & condemnatis Episcopo hereticis Ma-
nichaxis: Hic innuit Manichaeos, quis etiam discesserat ex
animatus plagerum, extirpo deportavit: quorum colles ante
fines baptizis Confamnitio incendio consumivit. Magna
celis laudi Romanis Pontificibus super virtutem suam
gen vigilantes, insiniantes clanculo lipos interne-
ram eos prodidisse, perdidisse fuit. Quod si igitur illud
excubias totius Orbis gregis agenibus in hoc ipsum
postissimum in gloriam efferi, hinc video in ipsius Vitis
Romanorum Pontificium non taceri, sed ut nobis
eius spectandum proponitulum, cum congit al-
eis esse inueniuntur heretici: ut Lipsi superius factum
vidimas.

VI.
SOPPRESSA
STYCA A
NIMAD-
VERBIO
PER PLA-
GILLA.

Sed obseruatione dignum, quod auctus inuenit
Hormisla Manichaio, & de foce cum examinatione pla-
garum in exilium deportari usus. Habet Ecclesiastis
indici primum, nempe huiuscmodi feras bellas & lati-
tibus primis edibus, deinde dilatantur, sibellis sub-
iecti ad extorquendam vestitatem. At non erit strenuus
in ventitum tantum, sed & in pietram etiam confusus.
Episcopos adhucrangle filia, apud sanctum Gregorium
& Iepapto invenit. Habet enim hoc de puniendo sub-
diaconato calamitatem Gregorii scilicet his verbis ac-
Acathumen & Quia ergo cantus acquisitus malum fine degre-
non datur nesciuntur, & sepropter fratrem Pafkij
Episcopum volvunt ad amorem, ut cunctis bilacrum piso fabri-
catus situr, quia indegenit singulis, prius officiis, atque verberi-
bus publice castigari possit, at exilium deportari, & vi viva-
na multorum post esse corredit. At licet Episcopis con-
silia effici entim per flagella animaduictio, prouide-
bat tamen cunctis & eum arbitrio ipsi Romanus Ponti-
fex, ne quis crudeliter nimis cunctis iuri ibi uber, hinc
admodum. Ceteraque Papa & Andream Ferentini

Episcopum duo: unum mensuram (spatium) suspenso: erit a celebrazione Missarum, quod feminam quam: dam dire admodum fustibus caligati præcepit. Sed & Abbatibus concessum fuisse virgatum animaduerctionem certim efficit. Subtiliter vero Anafasius.

Sed ubi Episcopatu[m] multa et r[ati]o erat vel argentea et veneranda de Graia, & Eusebia cum tabulo aureo & dorso protiro pen-
santibus latis quadratis, patena aerea cum hisciasque, que pen-
sat libet in quindecim. Patena aerea cum tunc hisciasque, que pen-
sat libet in quindecim. Patena argentea duas pensantes singula-
res regnanteque. Sup[er] aureus cum gemino pensante libato esse:
Cupula argentea duarum pensantium libato hisciasque quinque. *
Cupola electrina pensantia libato duas: Thela terce area
pensantes libato fex. Pallium elephorum, "blauem" cum
tabulo aero textu de chlamyde vel stola Imperiali: Subcinctio-
rum super confessione B. Petri Apostoli: haec emissa a tuftino
Orthodoxa potius quam a libato esse.

Sea quo mirandum nunt, etiam nomis Catholico-
Rati Rex Italiae Theodosius nuntiavit oblitus Rege
digni basilei Vaticane, munis dictinem, non oblatio-
nem: sicut enim oblationes tantummodo esse Fidelium
Orthodoxorum, que solemni ritu in Ecclesiam inferri
conficerent & recipi: munera vero, que nulla habita
distinctione donantur, in ecclesiam tamquam in Gazo-
phylicum inferrentur: Sed apud Anatolium: Eadem rem
p[ro]p[ter]e Theodosius Rex obtulerit beato Petro Apostolo ceteris ar-
gentatae dona penitentia illa in operigrau[m]: hec de munib[us]
oblatis sub Hormida Papa basilei Vaticane à Principiis
Christianis præter illa, quæ superius eidem Hormida
oblati a Clodoneo Francoquin Rege sunt dicta.
Quæ quidem omnia summe laudi Hoc in celis, cœlis,
quis non intelligi & sciret eum in libris Machabeorum
factum à Regibus legiuit templo Deli sub Omnia summa
faceretudo vito fidelissimo: manuadu[er]i, ita bi dicunt
de Propter Omne Pontificis pietatem & amorem adi haben-
tes mala, felicitas, vi, & ipsi Reges & Principes summo fanno
habeat signum indicant, & templum maximus munierint Qua-
ffarent. Sed faciat unum Echini etiam, munerebus tem-
plum Domini liustratur, ita & nunc Theodosius
Rex à fide Catholico alienus, ob id: ha ex parte ipsius
Romane Ecclesie hofis dicendum, Ypsi beatis do-
nis p[ro]babilitate: & quemadmodum tributum pender-
sol, licet iustus Rex exterritus subiungans Imperator,
ira enim Theodosius reuerens feds Apollonius mai-
starem, quadam quis miraculo infusa dedit in tem-
plum, quod imbutus hacets Attica perfida auctoritate
id exigente non ait, quam quia accepte a Patre & Gentes
hereditatem in sum, & rebellis regere in virga ferre, de
quo & dictum est: Erminius enim terram ligat. Sed de
Hormida reliqua propequeant, quia ad Deli cultum &
templorum ornatior spectant. Sed quod nuper emer-
tit in lucem est, tenebat obliuionis egregium motillemen-
tum leprosum Hormida, cum acerimis vindex con-
tingent clericalis, ad eum sus eos, qui lapidis laxare vide-
rentur habentes, has parentes littera dedit, hic descripte-
re optat percutiu[m] existimamus.

Ecclesie genitissimum confusum; quia secundum ratiocinii antiquorum patrum eis. Ioseph Pap. ad. m. & trecentorum doct. & episcoporum sententias. sed & causas Gallicanis Concilii continxerit; videlicet in alterius deprebendit, aut ipsi confessus, aut ab aliis accusatus ad honorem ecclesie non posse fuit. Et quare ante nos defuit, quibus vel pro prima pietate fu- preceptis E. Patrum facilius animo placet; quam si trecentum decem, & olio Episcoporum, & quicunque causam fluerunt sententias superponeret, vel dannaret. Sed fortia multa est in illi pietas; quam in supradictis trecento decem, & olio Epi- scopis: maior est illi majorcordia, quam in S. Iosepho Apo- stolio Pao: maior liberalitas, quam in reliquo factosliberis, qua- luc per exempla. Vel remissa Ecclesiastis sua definitoribus de libe- ralitate. Et hinc ait per promptam voluntatem, praecepit illorum consenserit: aut si non facerint, omnibus contrariat se, & iniurias eis cognoscit. Quia illa iustitia benignitas palpitare criminis, & vulnera curare vult, ad eum ludicrum in- cestata sermone? Quod si etiam eum & durissima penitentia per plu- res annos agere videtur, & fecit ipsum, & saluti eum consuleret,

C Padd. in
Lansat e.
B. Greg. di-
ct. et B. L. Z.
4. Bernard
epist. 101.
VII.
MVNERA
IVSTINE
IMP. EVE
NORMIS-
DA AD MO
MAN EG-
CLEMAN.
* quindec-
CIM
* olofeti.
CUM
* blaterum
VIII.

*d z. Maib.
j.*

*Extens
to. 5. Antiq.
lett pag.
287.
* viderat,
quod*

et levissimam faciat ferent. Cum vero in aliquibus
temporibus humiliatus, nec infelix erandi, vel plangens
apparet non illud contumeliam quod dicitur. Lascivo per fin-
gula noster intercessus, lacrimo stratum memorem regali, &
cetero. Ceterum tamquam patrem mandabam, & potius
naturam non facturam. Nec esse sum, vel lectio vacare
potest; potius agere, si ad hunc pristinum redirent,
cum sicut in genere & cum quanto tempore, & minima ani-
mata pars permaneat. credentes quod si non alia parti-
menta diversum donum, quoniam fidei induisse vi-
deret. Pro illo quod & ipso, potius ut permissa, & false
naturam negligere videtur, cum ante triennium Christi pro-
prietatis demandari alibi, contra nos spes carnis
adversus dicitur: quod dum cum appetitu in lingua coram
expanso: aut falsa blandimenta, & perniciose adulatio-
nem hinc auxipum: nomen, dum illi * invitacem
naturae appetit permaneant, ut ipsa peccata etiam aug-
mententur; ne inordinate, quod in veteri Testamento
suscipimus: quis per unum peccatum contra omnes ira
debet. Optat & preferitur ei: Vix posse, & omnes
per transgressionem in dominum adducere. Non ita (quod
aut, & ceterum) Christum manu ducunt: Quis peccat
naturae similitudinem patet, potius somitem fadimur.
Pro humana deitate, sed fratre vestro imperitum misere, qui
transgressionem invenimus patente contrita, & abduc-
tum in profunda latitudine vita demissum exasperat. Unde
& Iacobus. Contra nos quidam Episcopi arguit, dicens: Im-
peritum misere est, qui inde diligenter purganda superdurus valorem ci-
viter.

Vnde diligenter pergit, sed potest, aut dilectus fuit, ut
interventum suum quod supradictum veniret, faceretur
accidentem, alter, quam ipsi flamerent, abfumare
ut ipsa regimur: prout non si idiorum tricor? non
naturae? non & ipsius? & non & Africani, & omnes
naturae? non & omnibus per se omnia mandata, per Ex-
equias dignissimum aliud flamerent, cum peccato am-
bitus omnium. Ego me in loco periculi immotore
unus: quare & de fini mea vita, ut aliorum pecca-
torum responsum. Ne tantum eloquentiam habeo,
naturae? Cuncti contra tantos & tales sanctos facer-
toque invenimus latus & dolere possem. Videat vnu-
mum: qualiter istius religiositate disponit, quia uero
penitentia est invenit. Ego, in quantum vites Dei
equitas, facere solo eum precepimus, & obedire
quoniam ea nescivimus, sed pacem ex qualicunque par-
ticipemus, & hoc diligenter intendendum est. Quod
honestus, & integri ab officiis suscepimus. Quod si et-
iam & * incertum est, quoniam & quoniam locis
tanquam in lauro ordinari possunt, aut scandalizati
hunc possunt. De quibus & Iustini Episcopatu in Epistola
hac: videtur gratianus confitit, qui id opussum vult exerci-
tare.

Cum ita sit, qua conscientia quicque dicere potest,
quida, quod adhuc committit, utrum ad honorem veni-
tientis licet, & duxit? & quod dicit: Ergonegas n. 3
naturae? non? Nonquid qui cadit non ad illud
trahit? & illud: Peccator in quoniam die concurrit & fui-
re non impetrat em placentem tradentem? Sed ad hoc vole-
mus respondere, & possumus & debemus. Abit a nobis, ut de
die puerorum naturae vel leuiter voluntari. Definiri
non adhuc possumus: quoniam ad puerum vita sue penitentiam
naturae? solum in diligenter accipit, sed etiam ad puerum
naturae? Propter regulam tamen Ecclesiasticam,
quoniamque Patrum infinita, abit a nobis, ut repre-
senter ad honorem audiatur. Conque credimus ad vitam
naturae? puerum penitentiam venire: ad Sacerdotem cleri-
calem, & ad ceterum Patrum principia nostra non de-
seruentur: & tamen in canonum scriptum est: ne riu-
squam puerum diligenter amerit. Et si filii, qui vitro petit
suscipimus: quoniam tam perficie cogit, non potest Episcopus

aut presbyter ordinari: ut utram, si per ignorantiam ordi-
natari fecerit, & postea communiceat penitentiam acceperit, dei-
ciatur illi, qui invitus ad penitentiam agendam in monaste-
rium mittitur. & virgo quid si quoniam puerus dicendum
est: qua conscientia ad sacerdotium pervenire permittimus?
Nemo nobis aliam quamlibet contra auditoriam Sedis Apo-
stolica, vel contra trecentorum decem, & oculo Episcoporum pre-
cepta, vel reliquorum canonum fluctu obireat, quia quoniam
contra illarum definitiorem, in quibus Spiritum sanctum lo-
cum esse credimus, dictum fuerit, recuperi non possum temera-
tum, & contemni illum damnationem, quam ille sacerdos pro-
pter fidem in indulgentiam accepere meruit, qui pro eo, quod pio-
los fons negligenter & cagiant, & eos neccedere, nec excommu-
nicare voluerit, ipsi pueri viae occisi sunt, & tristitia milia de
populo interfecit sunt, & Aucto reglamenta capta est, & ipse re-
tro calens fratres cunctum mortuus est, & nomen ipsum de li-
bris vita defensum est. Contra Phineas qui pro eo, quod zelo
Dei commotus duos adulteros perire interfecit, totum populum
de Die traundis liberavit. Nec hoc idcirco dico, ut siue illi fe-
cit, etiam nunc per mortem corporum sacerdos Domini de-
bent remittere: sed quia melius est & vniuersaliter per se tempore
donec vici in hoc mundo, recordandum, & confessionem
sollicitat, quam postea ad supplicium aeternam perdit. Et * mul-
tum exstinxit est, proper aliorum exemplum, quoniam diu
vixit, remota ab honoris penitentiam agat. & remedium sibi in
dem necessitatibus acquirat. Qui nunc parvulus mea in hac
castra voluntari oratio existere, alia resonant dare nobis deli-
beris, nisi quod sopraddicti canones cauteles videntur. Hoc de
nus episcopa Papae Hormisdis, hic in fine terum ab eo
greditur colloqua, quod data tempus nusquam ap-
pareat.

Ad postremum enim haec d' ipso Hormisdis Anafla-
sus habet: Idem tempore fecit Papa Hormisdus apud bea-
tum Petrum Apolliniensem, quam ex argento cooperuit,
penitentem libet in mille quadrangulari. Hoc fecit in basilica Con-
stantiniana arcum argenteum ante altare, quia penitentibus vi-
ginti: Canthara argentea, sedecim, quia penitentibus singula librae
duodecim. Item ad beatum Petrum fecit arcum argenteos duos
penitentibus singulis librae viginti. Canthara argentea sedecim
penitentibus singulis librae quindecim, ambi argenteas tres penit-
tentibus tres scyphos argenteos statim sex cum cibis *
penitentibus singulis librae sex. his de donis, subdit vero de
ordinationibus: Hic fecit ordinaciones in urbe Roma per
menem Decembrem: ordinavit presbyteros viginti unum, E-
piscopos per duas locas quinquaginta quinque. Qui capitulo ell
in basilica beati Petri apostoli ordinato idem Augustus sub Consulatu
Symmachus. Cessavit Episcopatus eius dies septem, hanc apud
Anaflam.

Sic igitur non amplius, quoniam septem die cum spacio
cessante Sede, idibus Augusti subrogatur in locum eius
totius cleri confitenti Ioannes Eutychius Constantini filius
ex presbyterio titulo Gammarachus. Res auctem ab eo gestae
magno ex parte scriptorum antiquorum iactura reman-
serunt oblitio: quae vero adhuc extant, suis locis op-
portune reddemus.

Hoc eodem anno Terullus civilis Romanus claritu-
dine generis nobilis, sed pietate magis insignis, Davidis
Regis scripsi memor eorum, quo ad Deum conseruatis at-
te. Et semper meus fuit usque ubi. & magis parentis Abrahae
vincam proleb Deo in factis suis offerte parati, si
lium suum Placidum septemennum puerum Deo offerens,
eundem Sancto Benedicto apud Sublacum iuxta Sim-
brenios montes monachos colligentis monasticis insti-
tutionibus tradidit imbandum. Quemam hinc Eu-
tychium Senatori & illustris, & ipse duodecim annos na-
tum filium Maurum eidem Patri obulit. Benedicto
res gesta narratur a sancto Gregorio. Porro hoc om-
nia hoc anno contingit, vetus Clionyon Callista
econobi afferit, & Leo Orlensis confitit. Quod
siab his discrepare videatur, qui scripsit Vitam sancti
Placidi, dum sit id factum anno Domini quingeniesimo
vigesimali secundo: tamen quod addit contingit
Ioanne Romano Pontifice, vixique ad hunc annum ex-

euclisem

* multo
** te
IX.
ORNAMENTA
ECCLASIA
SIS AB
HORMISDA
COLLATA.

* crucibus.
* Maximi.

X.
JOANNES
PAPA CRZ-
ATVS.

XI.
c. 51. 12.

XII. considero sententia referens necesse est: etenim superiori anno, Romano & praetensis maximi parte sed & de Hormisdam, sicut liquet ex his, quae super dicta sunt.

Debet apud montes Simbrinius magnus ille Catholici orbis solerent, sanctissimus monachorum Patriarcha Benedictus, iamque duodecim erexerat (vtraturus Gregorius a.) monasteria. Sed audiendum ista narrantem: Cum Iustini in dieum eadem festinatio virtutibus regnique fuerit, nubilis ab eo in eadem luce ad omnipotem Diuini seruissim congregetur: ita ut illi ducatur impetratio cum omnipotente Ipsi Christi Domina nosri epistolam confundetur, in quibus statu Patriam diuidens monachos deputare, panes vero secum retinuerit, quos adhuc ipsa praecepit: a primis cunctis iudicetur. Ceptae tamen ad eum Romanis tribus nobilis & religiosi concurrent fructu, ei illos omnes patet: Deo nutriendo date. Tuncque bona sua fuisse Eustathius Maximus, tertillus vero Patriarcha Placidus tradidit: è quibus Maxius uniuscum boni pollii moribus, magisq; adiutor curi, p. extore: Placidus vero pueris adib; inde gerebat annos, huc ex oblasti a patribus Romanis pueri fandus. Gregorius. Quando vero coniugium inde migrare Califiniam vitanteri Florentii monachus S. Benedictus, suo loco dicitur, hic modo de his factis: confale u. Gregorium, si plura copis.

XIII. S. datus Orientales oratio conuenerunt, Iustini religiosissimus Imperator, Catholicis fidei cultor funditus, hanc facta habuit. Ibi libens Neoborimos aquilonianos proscrigibile; sed audiens Manichaeos in Oriente reportos esse, adiutoris eodem promulgauit e dictum. Qui enim in Vbi: inquit, Apollonius Cenitaria conceperit fuit, in longe posita regione magis adiuvante fuit in se confidit, quos cognitos fuit Imperatore gibos profligavit, quibus & omnes batrachos. Iudeos atque Gentiles partem exagauit, cum ita fuisse: Manichaei vnde expellatur & capio punientur. Reliqui autem heretici (hereticis illi omnes non Orthodoxi) & Greci, neque Gentiles, & Iudaei & Samaritani prohibent magistratus generi & dignitatem habere, aut in diebus, aut Defensione, aut Pateri coniunctu fuit (ne habeat licet invenire ait inducere Christianos, aut Episcopos) item multas quoque prohibent, prout quoniam se genere Orthodoxorum sunt: hec enim manent sive quidem sufficientes, non offendentes autem, neque in Orthodoxos quid exceptores in publico vel privato casu. Qui autem tentauerit quid ibram facere, prout quoniam sicut falso profecto erit, debet etiam liberas resipisci: & qui publico iusto descriptuam inservi consuetus etiam digni, & Prudentia summaque sit, & omnes bepriuatis rebus inserviant. Excepit Gallo qui sunt fidelitas, & alter prot. viiiij Imperator fuit, honoratur, hic Iustini, qui ob fessus cum Theodosio intum Gothis licebat Ariani's partendum putauit.

XIV. Sed quod ad ipsos Manichaeos spectat, hoc eodem facti opibus Iustini Imperatoris anno, hec de his, quae aduersus eos gemit, Ceterum habet: Perfectus est idem Iustini hisc Manichei, multisque coram populi: & sicut, quid & Calades Rex Persarum prefuit in suo regno, qui uniuersi, quae reportari maris fines, irradicauit, quamvis ait eum ex causa ad hec agenda permotus, accipiebat aucto Micerio: & Calades Rex Persarum, filius Persarum, multa milia Manichaeorum cum Episcopo eorum Indogeno rata peruenit, quae conuenienter Persis, qui coniunctu eorum erant: plures enim eius nomine Pharaoniam Manichei a pueri influebant, & reprobitate dicuntur: Quia pater tuus fons, & si coniugari eum mori, principes in sevrae vocem fratrum tuorum facient imperatores, ex quibus teneant dominum iustum. Nos autem perficiamus per orationes nostras perindea patrem, auctoritate Imperio & te premeante, & verbi cu[m] confronteremus dogmata Manichaeorum. Qui prouulisti hoc facta & semper.

XV. Concedentes huc Calades cognovisse, sicut conuentum fieri, quia facta sunt iusteum Imperatorem, omnes inveniunt Manichaeorum Episcopo eorum & mulierem & liberas adesse conuenienter primi papa in ergo Gloriam, & magis & Christianorum Episcopum. Et coniunctu Manichei ait: Genuendo super medum optimum, Et coniunctu Manichei ait: Genuendo super

argenteo vestro, & velo velo dare, dum vero, sumus meum Pharaonam: & dei leges eate resipiuntur ad resipendentes me. Qui frati fiducia, si mutiplo segregantur: Calades autem presupposuit exercitus suos mores, omnes occidi gladiis cum Episcopo eorum sed confecta magis primitus & Christianorum antistitit. haec autem in Misella. Ingenui plane clausi odi fulle Manichaeorum caderet, inde exiliare licet, & quod in Perthes frequenter esse solerent Manichaei, ubi uero degere conveuerunt, quam in aliis Romanis Imperii regionibus: cum praeferunt qualiter natum sonum Perthes, denique ipsi cognoscere, ubi plurimum fuerat exortus: ob quam causam inter Manichaeos & Perthes plurima fuisse economia, Agathias de Persiarum moribus aegrotus principis, ex quibus ab ipsius in clauis declinat, etiam ait: quoniam confundit.

Sed iam Athanasius resipit oratio, ad quos anno subperiò ad Lutino Imp. per Alexandrum Episcopum procuratum esse legationem vidimus, & quaque Dei admira- tanda facta recesserat: quoniam modo post eudem martyris Himerianorum, Arc. haec & locorum preparata per dirum apostolam Hebreum fecit Damyan Regem, in eum vultus est Deus, immixto in ipsum Elesban Rege Aethiopum vita Christi afflito, hoc anno post translatum hiemem, histriam quidem fide integrum habent eu. Iudicem. Atrebi marynis Acta, que hic singulis sedere vertib; argumenti nobilis & tractatissima veritas persuadent. Secuta haec autem facta, cum / vt superius dictum / est / Iustinus Imperator audita / Himerianorum Christianorum strage per Hebreum tyrannum quam dirissime perpetrata, per Alexandrinum Catholicorum Antistitem eamdem Regem Aethiopum ad ultimum parandam excusat. Quo vero ab auctore non solum habentur, audi-

XVI. Non latebat autem ne quis quidem Aethiopianum Regem ea quæstas facerent: sed tempore anni probidente (erat enim ha- emus) vel innotio quievit. Ita nequum valdum & degit exerci- tum non ex suis, tam ex auxiliis v.g. ad Arnon & vigni mil- lia naues autem Iudeas sequentes in ipsa biene contrinxer- it, quoniam ex nequissimis Perso Aethiopibus, qui illuc venerata mercatoragatio, naues aliae collegit & exerci- tur: cumque est quae officiale scirent, inserviant & et re- feuerint, & omnia parerent: ut innotio menses exercitum, ar- matus & equi & armi apparatu properabat, ut prælio con- gerit cum nimis. Et per contumaciam quidem ab inferiori parte Aethiopis nisi quindam malis. Atque ab Iude- citatis parte magis Qua deinde, ut ipse qui leui per mare cum nauibus illis ostendit per terram arriuantibus, bofice in medium occi- cirentur.

Ceterum illi quidem cum multis dies iter secesserunt, per loca corda & transita diffusa emercentur: ut quicne peruenire ad Iomeriam, nec ad regionem sicut patuerunt redire. Rex autem camus est etiam exercitum, ut in templum, ad cuius fore reges vel aliqui insignes Imperio depositi, ingressi quidem est in priuato habuit: plene ex aduerso arte, cum Deo multum oraret, & facta ab ipso in Egypcio maxilla, atque in ipsa soliditudine pro Hebreo in memoriam resuantes: illi, dicebat, factur non ingratis ut beneficium, neque illi saltem, sed illis, qui ex ea mortuus. Tuncnam si Domine, quoniam male gestem in vita innotio, ut quippe populum ibon per dolum cir- cumveniuerint, & confusim mireant aduersus sanctos tuos, & in eis, qui reficiant, adiutor malo machinantur. Quoniam si nostra peccata id merentur: sedne tu nostriis dolorum manibus. Quoniam ipse voluerit: hoc excepto, noli impone supplicium: ne for- te dicatur. Vbi nam est in gloriam Christi, propter quem gloriantur, & crux sit?

XVII. His cum preciis effigie cum laevyn, egredatur de templo & exiret, & ad quendam monachum, qui propter virtutis operacionem dignus erat habitus, ut presulere futurus, & in angusta tunica tanquam quadrangula quinque annos fuerat in clauso pede velut eodem latere, de prælio scissuram: arduit composta quoque rhythmatu, in quibus etiam annos latenter ministrabat. Quoniam tradidit seni, querebat prius & significauitnam eorum, quae erant exercitata. Ille autem dolo- prebendit, cum quae esset opinione noster: Sit tuus (inquit) Dem,

d' Agath. de
vita Perse.
v. 2.

XVII.
EXPOSITIO
REGIA
THEOPHYM
IN HOMI-
RITAS.

XVIII.
PISTAS
REGIA
THEOPHYM
IN HOMI-
RITAS
PARANDA.

XIX.
CONVENTUS
E MONA-
CHIVM RE-
ATILO-
VVM.

vit omnes diuinas qua erant in Regis, & ipsam etiam Reginam. Verum cum captam urbem & Regiam occupatam a quo fuis bello capto audierit Dunaan: timens ne aliqui ex cognatis deficerent ad Elesban, mente ei a Deo ablatu, cum aurea catena se & illos allegatos sedebat nollam rerum curam gerens. Quid hoc est, nisi secundum illud Propheticum a Conturbari sunt Principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor, oblique runt omnes habitatores Chamaan? itruic plane, itruic in hostes Domini ingens metus & tremor, secundum quod sibiatur: Irruit super eis formido & pavor in magnitudine brachij tuu, sicut immobiles quasi lapu. ita quidem tunc accidit: cum timore obligeat, committeratione eo corporis habiles mouete Christiano Regi perdidit tentauit Hebreus, putans mox Elesban affutatum. Verum eti ipse potuisse videri & illus, cum ita vincitus apparuit; ad huc tamen eius cobit vigeat exercitus, quem est palla infestum pars religio exercitus Christianorum nam aut illi: Qui autem in pluribus navibus erant Archipetes, cum nihil audirent de suo Rege Elesban & his, quae geserant, & laborarent inopia rerum necessarium, essentient anima dubia & perplexi, conseruati sunt ad Deum supplicandum. Et cum magnas quidem naues inter se allegarent, & super oblonga signa vela deinde rixaverint, & veluti quendam ciuitatem in mari essent fabricati: extrinsecus autem breviores naues, quae quoddam murorum imitabantur propagulum, ordinarentur: omnes simul congregati cum lacrymis Dei longam ostulerunt supplicationem: deinde cum facie gaudient mysteria, & se uniuersit, defecderunt in naues breviores, & flantes ex obliquo, ne acciperent aliquod dannum a reliquo hostium, eas ipsi maiores post se trahentes impulserunt ad terram, donec appulsa cornu latera fixa fuerant in litore, adeo ut naues essent ipsi pro muro. Hostes vero trucantes cum lanceis confungebant latra breviorum naum, & magna molestia affiebant Archipetes.

Ita extenuum rite ipsi effecit secunda, accedit ad locum praecidens, & premis deinceps naues quecum dolorem nescivit, ex iugisq; incolis sunt in angustissimum fretum. Quo in loco et caecitate, autem, & de afflictione potius hamartiam manutinet, ipsi ad mare & open sea voluerint. Migratio eis quidam fuisse incoram, cum velut quem non reficiunt, potius enim transiit, & portauit eum transiungit posset super eam in umbris & silentio eam efficiat dampnum cognoscere. Deinde ex res quodam procedit, cum naues responsum contulerint, & ex illis fluctuus maris perniciiosus, & inlata a quidam amissus lacrima compungit pates, alleant colentes naues in altum, responsum emittunt, quod a ceteris. Illa autem & a virtute reverentia & fiducia, qui in contraria sollicitudine, prece eti atra naus in suum alium aduersa Homerit. Deinde proinde ipsi & sonis, quod aetate duxerat a flatus latronum ex eis, ita reliqua autem naues vento retrocedunt, ut patuerint.

Imo super rei tuae milibus cataclysmorum equitum Dunaan impediatur, qui erant in decim nasibus: excutientur. Pugnat autem ex diversi numeris, prius erat ipse Elesban, hinc mox post illis, cum ipsa apud eum. Tertio ergo de tempore apparentes naues appulerant & ipse longe nomen operatus autem Dunaan inter plures esse Regem, manus appetentes, illa reut, parvula excepit, vbi erat verba Iacob. Cum autem interea tempus nec eis nebus clavus ait, defecit at quidem apia & vobis in, qui erant in una. Eriquit autem Hebreus sicut at molentia, totus, de invenientis impetrat. Ceterum equilibus suis Dunaan mortuus in aliis rebatur, & cum invenire depositum, exponit sicut molentiam. Post autem mox etiam quem non ex parte operis nisi milibus equum ad explorandam patulam, in qua erat Elesban. Quidam autem ex eis, multo tempore uteretur, ut a excedente, accipit quam aera latronum, cum ex egestate. Cum ille autem Elesban operis manuq; vigilaret, quarum pars tam e manuq; quis locum in iure comparata, accepta evanuicit & triduo ex illis prout ad remanebam.

Quoniam etiam ex Elesban exercitus opprimebatur, & quos no-
men invenientur, si possit suscipere, qui cum in eos vicius-
sat, & quodque accedat, Regi autem cognatum capientes,
et necessaria portare, ad manterentur. Eti autem cum
scipio lex pax, scipio Deo dedicavit. His autem reliquo
datus communis in loco res erant, egesia est ad ho-
milia, quae remanecit; & pagina terra martyris commissa,
hunc quoq; dedicat, sive bellum nunc cordit. Atque et
tempore operis, tridua et pessima nocturna. Cum autem ha-
bita & quoniam huc, quae & gloriabatur viam, quendam ad i-
stam Phare, impetrata regia Dunaan, ad illam affer-
it. Quoniam ne quoniam sit, sed in officio se inveniat, ca-

XXIV.

a Exod. 15.

RELIQVA
PARS PL-
DELIVM
LABORAT.

COLLEB-
VIGANT,
IN NAVI
FIDELLES.

VICTORIA
DIVINITVS
OPT. MS.
TVR.

XXVI.
DUNAAN
VNA. GYM
SVS. OCCI-
DITVR.

b Psal. 5.

c Ia 22.

d Ia 23.

XXVII.
OMN. POST
VICTORI-
A. ELES-
BAN FE-
CERIT.

XXVIII.
COMPO-
NIT RAS
HOMERI-
TARVM
RER. ATHI-
ORVM.

Ecclesia
sibi deponit et dilatatur, in causa operis pro
tum quicquidem, quapropter Cathaginem a cali-
cato non possit esse quoniam nec sicut nominat
ur, et non est invenitur etiam in ipsius Cathaginem appelle
re, sed utrumque coet esse munere Abrahamum eu-
dem Nonnosi patente, qua Iohannem & Nicofratu
m Romanus exercitus duces recuperavit. Sed perie-
tum ista, quibus quidem cuncta, que dicta sunt, diu-
nidota firmioraque reddi posuerunt: At de his hac
parte.

Hoc hodiernum sexto Instini Imperatoris anno, magno
damno Christiane religionis Euphemia Anguita de

IUSTIN. IMP. 6. HORMISD. CHRISTI 120
THEOD. REG. 32. PAP. 10. Annales 523.

ptionem aerius legationis a Instino Seniore filio, de
quo agitur, ad Alemondarum Principem Saracen-
orum, sumtumque eo esse munere Abramum eu-
dem Nonnosi patente, qua Iohannem & Nicofratu
m Romanus exercitus duces recuperavit. Sed perie-
tum ista, quibus quidem cuncta, que dicta sunt, diu-
nidota firmioraque reddi posuerunt: At de his hac
parte.

Duo autem agentes gratias pro tanta victoria & gratia, velens
que legatum de gressu rediret, maxima, cum apud eum
regione misera littoraliter, iustitudine cibis, & nos-
egrofus Regis & ipsa cunctate, & gradat ad venientem ad
monasterium suum, quod excepuntur: & cum se in exigua
clausis domunculis, & valasset illam non ergo nisi tempore
vite sua, regalem sapientiam monachicam, ex ea, que fuit mundi,
nihil perdens, nisi solam floram & precium ad aquam biben-
dam, & panem panem & aqua vintem & oleibus viridibus, si quis
offeret, cum milione ex mundano videlicet vita, non ad ali-
us aliquid habent: mentem erellam, nisi ad solem Dei vacanciam.
Denique omnis dicitur se exercuisse, & citam est rita excedit in
Christo Iesu Dominu nostro, quem deus misericordia, bonus &
benignus & semper & misericordia facilius annos ha-
cerunt de Homericis & Ethiopibus narratio summo
digna praeceps, utpote quod ex significetur, quam
ferventissimis fuerit Christianismus in Ethiopia &
Hamerita, terra secunda martyribus: priusque
perficione tristis & iniquitas illarum vindicta in perfici-
tum apostolam H. brevem ex Christiano redditum di-
cum Chelidionis fidei persecutorum, cuius mens in folio
sedens vires Orientem mouere tentauit a totius
Christianitatis religiosus delusionem: ut merito confi-
dera adeo repentina in ei diuinitus immissa vindicta,
terram vero Iudaei ne illa sit Propheticum rependunt:
Vnde in primis papae exaltatum & elevatum sunt contra Liban:
& transjordani, & ecclesiarum ita plane, pugnante Deo, apo-
stolice perdidit & Hebraicæ perdidit se profligate
curiosus insurgentis contra debetur confringit. Sint
more vero Deus a tempore, ut probrent electi, soluti
habent, libere de baccari satelliti dolum sularum
impiciant, sed protinus canderi divina potentia vinci,
& expoloniatio brio superat.

Qui autem in locum Elesban faciebat Rex Ethiopia,
sequitores eius exiit picturatus culus rebus gelis sub
Instiniano fascellulo Iustinini Procopius & memini, par-
terque de Rege Homeritarum, quos Romano Imperio
federatos aduersus Persas idem Instinianus immotore
coegit: meminit partis de Hebreis in illis item Homer-
itarum regibus omnibus utriusque, iterum de bella-
tum: hoc & alia Procopius pluribus, describens simul re-
gionem Homeritarum, & aliarum gentium proximam.
Vidit Ethiopice Ecclesie candorem & pulchritudinem,
candemque per fidem, quae purificat fecundum Pe-
trum & apostolum & corda hominum, super nubes de-
alabam: ut merito tam a deo amaretur, subiectus in spou-
sum interiecti mysticus Moyses de Christus Deus noster:
enit gratia velut quedam mitculo abscondit. Ethio-
pes, cum & secundum illud Propheticum tunc accide-
rit. Ethiopia proprie manu eius Deo, cum ipsa caries
vita sic curvatur ad Christum ardentes, qui adeo Dei
amore seruantes habent Christianos, ipsorumque Re-
ges Christiane sublimioris viri verticem attingentes.
Vrbi sunt Elio pum & Homeritarum Fidelium
praelares res gelice tam superiore, tam praetrem an-
num adeo illustrarunt, ita corundem reliqua digna me-
moria superferent monumenta, quibus licetque singu-
lis anni locupletare nostros Annales.

Ceterum dubius hec tunc temporis illustra sunt
monumenta. An docet Iohannes in Biblio, hec, existi-
se suo tempore commentatoris de legacione Nonnosi
ad Ethiopes & Homeritas ac Saracenos, cum apud
eos regnaret filius. Aethiopis Regis tempore Instiniani
Imperatoris Iustini huius saeculi sis, ipseque altam fer-
mam

scripti

XXXII.
CENSUS
EVTHY-
MUS AT-
CIVITATI-
E CEDRON,
& ALICE
AUREA.

XXXIII.
DE CON-
CILIIS IN
AFRICA
CELESTRA-
TIS.
G. EXACTI
APUD SO-
DIA I. LAM-
* VENICE
FIS.
AL. VALENTI-
FIS.

CEDIT HI-
MORI LO-
CVM L.
FVLGEN-
TIVE.

XXXIV.

h. LES EPIS.
z.

XXXV.
DE HOMI-
NIS ALII-
QUE 1621.
PTIS. VEL
GENITI.
BURS.

XXXVI.

IESV CHRISTI
Annus 14

IOVENTI PAP. IUSTINI IMP. 7.
ANNO I. THEOD. REG. 32.

Christians quoque gravissimas quartas
Cum Codilis fendo Iohannes Anguis cum Opti-
mum colerentur, qui tunc latere Imperatoris
tempore fidei oblationem, Africam inchoau-
erunt ibi Imperator Charlemagnus pax fidelis
fingit, quoniam in educatione regi ultra hastam
Africam invaserunt, ita utra illa obliteret Fabia
progenitum, ita utra pia pars, eam
videlicet quoniam nec a fratre Quod vero cognoscit
plenum legem socios suo loco decem.

h. LES EPIS.
z.

XXXV.
DE HOMI-
NIS ALII-
QUE 1621.
PTIS. VEL
GENITI.
BURS.

XXXVI.

Amal. Eccl. 1. 1. 1.

opus de ipsius predicatione, in cuius operis praefatione quae dicitur: quem liceat ipse nomen nominare, etiam tamen aliquipius in via iulius Fabianum appellat, praeferit enim a Fulgentius: Quoniam aduersus eum hunc nomen sub Photiniani errore metu non adiungit, quoniam tandem Augustini & Hieronymi dicta sunt non apud ipsos contraria in rebus religione. Cu[m] in multis locis ista misericordia dubia, sed potius procedere debet. Non sicut nobis apud Carthaginem posito, multa in alia sunt: sed etiam tuum nos prebeat: si uero non possem, quod cetero fieri non possem. Eadem agitur libellos, si diversa voluntates diversi charactera definatur, &c. Intra vero dictum est: sub Hornem Pontifice fuit eiusdem Fulgentio aduersus Pelagianos errores per Faustum Regem clausum reliquos pugnandum, cum leprosum ei sem virulentos sub foliis latentes serpentes exaserbaverunt autem dicta aduersus Fabianum Fulgerio circa novissimi ipsius partus, eorum videlicet, quoniam membra a fio. Quando vero contigit ita quod ad lapsum vocari suo loco dicemus.

IESV CHRISTI

Annus 524.

IOANNIS PAP. IUSTINI IMP. 7.
Annus 1. THEODORICI REG. 31.

Christi annus quingeniesimus vigesimus quartus. Constat fons secundo Iustini Augusti cum Optimus collega spem: qui eu[er]tem lumen I. operatoris mente loco sollicitus annos, & cespitos inchoauit: cum idem Imperator Christi p[ro]p[ri]e studiis suis videntur suis editi ut suu[er]e exagi taffer haret[er] con Ariano vero ob credis inimico cu[m] Theodosio Regem p[ro]p[ri]e memore diuina legi aprobentibus, ne cu[m] Dei bolt boni ardor aliquo modo facineretur, & Arianos omnes agnosceret, ut h[ab]ent[er] magna libertate in Orientis auctoritate. Non sicut ignis fexto sive Imperio anno distib[er]t, sed hoc ipsum Confutatu secundo, aduersus extenuat, quens Gothos (virantes fecit) dimisimus) etiam ariano[rum] Arianos exagigant[er] vniuersos. Deinde in hec in Micallo: At vero in Oriente patribus, qui aucti in tempore per segula lucis heresi Arianae vigebat, ipsa anno eius Imperio anno fexto Orthodoxie fidei suu[er]e amanda sagre capti, et baptizorum nomen extinguierunt, utique nonnulla Catholica religione conseruerint, hec[em] que vero ita subducuntur de legatione ad Theodosio Regem missa, non ante sequentem annum facta invenimus.

Hoc enim quidens Theodosius Italie Rex indigno ab eo anno invenimus: nam ipse pro exercitu iniugulabat hereticos Arianos et patribus Ariano[rum]que protectores, qui & recti quodam compensatis iure eorumdem Ariano[rum] recusat[er] ab Orthodoxiis redemine videi poena, dum in Italia, & in aliis, quibus praetar regio[n]e, nullum quamquam religionis causa Catholicis nego[n]em facilius, sed idem bene meritus se p[re]fuerit, & ipsa Romanam Ecclesiam a sacerdotiis cordem appellebatur, aquila a (vt vidimus) pretitul[er]e, quae via Catholicis Principibus imperator potuisse, h[ab]eret, in memoriam ipsi[us] remans, & admodum exercituum anno veritas pro suis Ariano[rum] in Orientis agendo valde sollicitus (illa enim eius implorat[er] omnium, crebit ipsum legationibus exstantes) ipsa Iustini Imperatore pro eorumdem libertate agere coepit. Utters itaque cadere hoc anno vito ciu[m] quodreditum, cum seminante, quod oportebat atque permissus, coniugio postea aliquo paci[er]e videi, potenteri remittit[er] tam agere cogitant, nempe legationibus, sicutdem excaecatis, nimis ut cum proceribus, quod legi, impelleret ad suscipiens suu[er]e legationis mu-

nus Ioannem Romanum Pontificem, futurum apud Imperatorem pacis munus conferuande sequestrem, cominatus, nisi delegaret subiret provinciam, scilicet Occidente aduersus Orthodoxos illa facturum, quae in Oriente aduersus suos Arianos legibus Iustini Augusti esse decreta fuit.

Summa quidem Iustini lende dignus habendus, dum plus deuilit religioni, quam cuius causa regnandi praetextu: dum non timeret potissimum Regem forde inuentum in concitate, a quo tum ipse, tum praefectores Imperatores pacem redemant. Quantenam facere confuerunt Orientales Imperatores Regem Theodosium, accepit ex epistola e Theodo Regis ad Iustinianum Augustum: Considerate (inquit) principes docti, & ab aliis nostri historica monumenta recolite, quantum decessores vestris studierunt de suo ure relinqueret, ut eu parentes nostrorum foderent. Estimare quae gratia debent oblati suci, que confuerunt populus &c. Videlicet igitur, quanto fido periculo Iustinus Imperator religione causa contemplerit barbari Regi potentiam, cum & religione postulabens, illud unum ex Alianis esse regnandi praetendum, si religione optime consultatur. In his itaque sequentibus annis in Iustinius est. Quomodo autem sequenti annis vero initio Joannes Romanus Pontifex una cum Imperatoriis legatis Constantinopolim profectus est, suo loco dictatus sumus, sed & quam magno id suo Theodosius tentauerit detinimento, ipsa rerum gestarum tractatio perspicuo declarabit.

IESV CHRISTI

Annus 525.

IOANNIS PAP. IUSTINI IMP. 8.
Annus 2. THEODORICI REG. 33.

Vigesimo quinto Christi anno supra quingeniesimum, Confulibus Probinio atq[ue] Philoxeno, Ioannes Romanus Pontifex, prae morem predecessorum, a Theodosio Rege Italie ira exsultante ob Arianos suos in Oriente ecclesiis poltatos, subire cogitare legationem Constantinopolim ad Iustinum Imperatorem. Id quidem hoc anno accidit, ex epistola ipsius Joannis sequenti anno ad Episcopos Italie data colligitur, ut suo loco inferius apparebit. Porto e ultimo Joannis legationem Marcellinus in Chronico placit in creatione ipsius Joannis perfert[er]is his verbis: Theodosio Rege pro Arianorum suorum ceremoniis laborante, filius dumtaxat Romanorum ipsi decessorum Vir diegessit, Constantinopoli venient, miro honore exceptus est. Dexter dextero Ecclesie sedi folio, d[icitur] Domini nostri Resurrectionis plena voce Romani precibus celebravit, haec Marcellinus, non eo, quo gella sunt, anno recolens, sed iam de Joanne Sedis intro habitu mentionem. Verum quod pertinet ad eiusdem legationis causam, ex Boenii scriptis facili potest intelligi, illam quoque intercessisse, quod apud Theodosium Regem Se[n]atus Romanus crimini maiestatis reus effectus, in suspicione adduxit[er] est, alia que cum Iustino Imperatore inoluit secreta. Sed de his inferius.

Ceterum scimus sanctissimum Pontificem acerbas subire calumnias, ipsorum pro reparandis rebus Ariano[rum] collapsis & munere fundatum esse. Tu autem veri amator, et equus arbitris, lector. Anastasius Bibliothecarius, milium a Theodosio, Ioannes Constantinopolis esse profectum affirmat, dum ait: Theodosius Rex has audiens, nempe ablasatas Ariano[rum] in Oriente iufit Iustini Imperatoris ecclesiis exarbit[er] in ira, & totam Italiam ab aliis gladio extinguebat. Eodem tempore Mannes Papa agrotus ezechias cum flava ambulauit, pergens ad urbem Constantinopolim, & Senatores cum eo sedi et Theodosius, Importunus, & Agapetus Exconsules, & alii Agapetes Patricii, ac cipientes hoc in mandatu legationum ab ipso Rege, ut referentur ecclesiis hereticis in partibus Orientis: quod si non faceret, totam Italiam gladio perderet. Qui cum ambulassent cum Ioanne Papa, &c. Suadente itaque & cohortante, im-

III.

c apud Caf.
fida. lib. 10.
ep. 1.

SVIII

L
DE LEGA-
TIONE IO-
ANNIS PA-
PÆ CON-
STANTI-
NOPOLIM.

II.
C. MITES
IOANNIS
PAPÆ.